

38. Spelmansvisa.

Hurtigt. *c* *G7* *c*

Jag har gett mig ut i värl-den för att tjä-na, För jag
vandrat ut-i värl-den helt al-le-na, Men min

ha-ver var-ken fa-der el-ler mor, Jag har
gläd-je ut-i spe-le-ver-ke**bor.**t

För se jag spe-lar på har-mo-ni-ka Så lju-lju-
lju-ve-ligt, Ja, jag spe-lar till min ble-kas-te *G7* *c* död.

2. En gång hade jag en flicka så fager,
Men av falskhet hon skänkte mig en
korg,
Det var då jag blev så sjuk och så
mager,
Men i speleverket dränker jag min sorg.
För se jag spelar på harmonika
Så lju-, lju-, ljuveligt,
Ja, jag spelar till min blekaste död.

3. Tänk en gång när jag till himmelen
skall fara,
När som min ändalykt jag ser.
Tänk vad de små änglarna bli glada,
När jag kommer med mitt vackra hand-
klaver.
För se jag spelar på harmonika
Så lju-, lju-, ljuveligt
Ja, jag spelar till min blekaste död.